Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

Del 11: Musikkonserten – Gubben Noa

Patrullen Swampen skulle som vanligt träffas i kyrkan. Den här dagen hade de bestämt att de skulle göra instrument. Simon ville göra en trumma och hade tagit med en gammal konservburk som han tänkte spänna ett skinn över. Wilma och Alex försökte göra var sin gitarr, men det var svårt. Martina gjorde en maraccas, hon fyllde helt enkelt en plastburk med ärtor. Petter och Evelina försökte sig på att göra något sorts blåsinstrument men Niko han ville inte göra något. Jag kan vara dirigent, sa han.

- OK, sa Johanna, du får vara dirigent, någon behöver vara det också. Nästan hela scoutkvällen gick åt att göra de olika instrumenten, men till slut var de klara. Gitarrerna, eller vad man ska kalla det som Wilma och Alex gjorde, var svåra att stämma.
- Det var därför jag gjorde en trumma, sa Simon, den behöver inte stämmas.
- Det behöver inte maraccasen heller, sa Martina.
- Vad ska vi spela då? Frågade Johanna.
- Det får bli något enkelt, sa Wilma, jag kan inte så många ackord.

Till slut enades man om att spela "Gubben Noa". Den var enkel och alla kunde den. Simon fortsatte med att sjunga "Gubben Niko", det tyckte Niko inte alls var något kul

- För det första är jag ingen gubbe sa han, för det andra har jag ingen båt full med djur.
- Varför fyllde Noa en båt med djur? frågade Wilma
- Det var ett uppdrag han fick av Gud, svarade Oskar. Gud hade skapat hela världen och allt han såg tyckte han var bra. Men efter ett tag var människorna så dumma mot varandra och Gud tröttnade på att de hela tiden bråkade. Därför bestämde han sej för att göra sig av med alla människor och djur. Samtidigt så tyckte han så mycket om alltihopa. Därför bad Gud Noa att bygga en jättebåt. Långt uppe på land, så alla människor som såg honom skrattade åt honom och retade honom för att han byggde en båt utan att ha någon sjö i närheten. Men Noa gjorde som Gud sa och sedan tog han ett par djur av varje sort som han lät gå in i båten. Noa lät också hela sin familj komma med i båten som Gud hade sagt till honom. När han stängt båten så började det regna. Och som det regnade! I 40 dagar och 40 nätter regnade det hela tiden och till slut var det inte bara en sjö, utan ett helt hav där båten hade stått. Hela jorden blev översvämmad. Alla som inte hade fått plats i båten drunknade, men de som fanns i båten hade det bra. Efter 40 dygn slutade det regna. Båten gick på grund på ett högt berg som heter Ararat. När vattnet hade börjat sjunka släppte Noa ut en duva som kom tillbaka med en grön Olivkvist i näbben. Då visste Noa att de kunde gå ut ur båten igen. Gud lovade Noa att han aldrig mer skulle låta det regna så mycket så hela jorden blev översvämmad. Som bevis på sitt löfte skapade han regnbågen. Varje gång det regnar och Gud ser regnbågen så kommer han ihåg att låta det sluta regna i tid så människorna kan överleva.
- Vid slutet av regnbågen finns det en skatt, sa Evelina.
- Det är bara något som man hittat på, sa Niko.
- Ja, skatten är bara något man hittat på, sa Oskar, men man kan ju också säga att skatten som finns vid regnbågens slut är att vi får tro på Gud. En Gud som har skapat oss alla och som älskar oss så mycket att han aldrig kommer att göra oss illa.